

Žárlím

Tereza Kerndlová

Nevíš co já vím mezi řádky už číst nestačí,
sen odletí,
stokrát se vrátím, stejná místa už mi nesvědčí,
jsou jinačí.

Když slova jsou lína a pomalu časem lítaj,
hřích tiše na srdci dříma.

Já mezi řádky utíkám!

Stebou na tebe žárlím někdy smutná se zdám,
nebo jak za sklem jasným s tebou si připadám!
Mám strach, že žárlím.

Někdy se ztrácím v moři řádku hledám jiný rým
a neslyším ze tvůj stín vchází
a já doufám že tě uvidím a uvěřím.

Když slova jsou lína a pomalu časem lítaj
a hřích tiše na srdci dřímá.

Já mezi řádky utíkám

S tebou na tebe žárlím,
někdy smutná se zdám nebo jak za sklem jasným,
stebou si připadám mám strach, že žárlím!

Z vůní tajemství sem to já, v myšenkách, představách vím, že mám
tě mám stejně cestu hledám jak dál,
někdy se v sobě nevyznám.

S tebou na tebe žárlím, někdy smutná se zdám,
nebo jak za sklem jasným si s tebou připadám.
Mám strach, že žárlím!

Někdy z nudy se ptám, někdy si tajně zoufám,
že nic nebude dál.

Mám strach že žárlím!